

„Ja hvad det sidste Sted angaar, saa har jeg kun min Viden fra anden Haand; men jeg fik det Indtryk, at Begivenheden blot havde bidraget til yderligere at forøge den herskende Forvirring. Forstander Sejling havde nok straks søgt at profitere af den Uhygge, som Budskabet havde bragt, ved at optræde som en sand Helvedsprædikant. Forøvrig skal det Hele være endt i fuldkommen Opløsning. Man fortalte mig, at Vilh. Pram og de andre Skriftkloge tilsidst rent ud erklærede, at de agtede at udtræde af Menigheden, fordi de ansaa' den for ikke længere tidssvarende. Det er Rotterne, der forlader det vaklende Babelstaarn! For Resten er det jo ikke Andet, end hvad man kunde have ventet. — — Men De ser træt ud, Frøken Ragnhild. Det er vist ikke værd, at jeg taler mere. De skulde gaa ind og hvile Dem lidt. Husk paa, at heller ikke De har været i Seng i Nat.“

„Det har Ingenting at betyde. Jeg trænger netop til frisk Luft. — Men nu hans Venner her i Byen og omkring paa Egnen ... hvorledes tager de sig egentlig i det?“

„Fortalte jeg Dem ikke, at det nær var kommen til Demonstrationer ved Bortkørslen? Der havde omkring Vognen samlet sig en Skare af hans Tilhængere, der forlangte at faa ham at se